

بیانیه پلنوم کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران در باره تشدید تحریم های بین المللی

رهبران جمهوری اسلامی مسئول هستند

بعد از تصویب قطعنامه ۱۹۲۹ شورای امنیت سازمان ملل متحد در ماه ژوئن ۲۰۱۰، تحریم های بین المللی علیه جمهوری اسلامی وارد مرحله جدیدی شده اند. تحریم های یکجانبه ای که آمریکا و اتحادیه اروپا و دیگر متحداً آن ها تصویب کرده و به اجرا گذاشته اند، از تحریم های تشدید شده سازمان ملل فراتر رفته و متوجه کل اقتصاد ایران می شوند.

دولت آمریکا هر شرکتی را که در صنایع نفت و گاز ایران سرمایه گذاری و یا فرآورده های نفتی به ایران صادر کند، از فعالیت اقتصادی در آمریکا محروم کرده است. شرکت های بزرگ نفتی تحت فشار دولت آمریکا، از پروژه های نفت و گاز ایران به کلی کنار کشیده اند. اتحادیه اروپا تحریم های گسترده ای را علیه ایران به مرحله اجرا گذاشته است. این تحریم ها تمام حوزه های مناسبات اقتصادی از جمله تجارت، امور بانکی و بیمه ای، حمل و نقل دریائی و هوائی، هم چنین سرمایه گذاری در صنایع نفت و گاز، انتقال تکنولوژی و همکاری فنی را در بر می گیرد. دولت های ژاپن و کره جنوبی نیز در اقدام مشابهی مناسبات اقتصادی خود با ایران را محدود ساخته اند. شرکت های بزرگ اتومبیل سازی دو کشور رسمی صدور لوازم یدکی به ایران را متوقف کرده اند و...

تشدید تحریم ها نشانه تغییر سیاست دولت آمریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران است. دولت اوباما با شعار مذاکره بدون قید و شرط بر سر کار آمد و پیشنهاد مذاکره مستقیم به جمهوری اسلامی ایران داد. اما پاسخی درخور نگرفت. هم چنین، توافقات با ۱+۵ بر سر تبادل سوخت در ژنو در اکتبر ۲۰۰۹، بهترین فرصت برای طرفین بود تا گامی در جهت حل بحران بردارند. اما این فرصت نیز به دلیل بی درایتی رهبران جمهوری اسلامی از دست رفت و درست زمانی که توافق ۱+۵ بر سر تشدید تحریم های در مرحله نهائی آن بود، دولت ایران کوشید که با دور زدن طرفین اصلی مذاکره، توافق مشابهی را با دولت ترکیه و بربادی در ماه مه ۲۰۱۰ تحت عنوان توافقنامه تهران، امضا کند. واکنش آمریکا و دیگر اعضای شورای امنیت بی اعتمادی به قول و قرارهای دولت جمهوری اسلامی، تصویب تحریم ها و تشدید آن ها بود.

رهبران جمهوری اسلامی با بی اعتمادی به مصوبات شورای امنیت سازمان ملل، کشور ما را در موقعیت دشواری قرار داده اند. سیاست دشمن تراشی و دشمن انگاری دیگر کشورها از سوی نظام جمهوری اسلامی، در طول سه دهه گذشته هر روز بیشتر از روز پیش جایگاه کشور ما را در مجموعه ملل جهان و به خصوص منطقه خاورمیانه تقلیل داده است؛ اما ورق پاره خواندن مصوبات شورای امنیت و بی پاسخ گذاشتن همه تلاش ها برای حل بحران اتمی، کشور ما را در موقعیت مخاطره آمیزی قرار داده است.

سران جمهوری اسلامی همزنان با سرکوب جنبش اعتراضی اخیر مردم ایران، تنفس با جامعه بین المللی را نیز به اوج خود رسانده اند. مسئولیت تحریم های بین المللی، تشدید آن ها و خطرات ناشی از ادامه وضعیت کنونی بر عهده نظام جمهوری اسلامی و سرداران آن است. عامل تعیین کننده در انتقال پرونده اتمی ایران به شورای امنیت و تصویب تحریم اقتصادی علیه کشور ما سیاست های رهبران جمهوری اسلامی و در راس آن آیت الله خامنه ای بوده است.

بحran آفرینی در سیاست خارجی وجه دیگر سیاست مبتنی بر سرکوب و بی حقوقی مردم در داخل است. این دو وجه از آغاز موجودیت جمهوری اسلامی، همگام با هم، به پیش برده شده اند. نتیجه آن ها سی سال تنفس با کشور های دیگر در صحنه بین المللی، و تحکیم پایه های یک استبداد خشن و ضد انسانی مذهبی در داخل، زیر طنین شعارهای «مرگ بر...» این یا آن کشور بوده است.

رهبران جمهوری اسلامی با ادامه و تشدید بحران اتمی همواره تلاش کرده اند افکار عمومی جهانیان را از مساله اصلی مردم ایران با این حکومت یعنی مبارزه برای احراق حقوق و آزادی های به حق خود، منحرف کنند و کشور را درگیر با دشمنان فرضی نشان دهند و هر صدای حق طلبانه ای را به بهانه رابطه با همین دشمنان فرضی سرکوب کنند. جمهوری اسلامی مذاکره و توافق با جامعه بین المللی و عادی سازی مناسبات با کشورهای دیگر را مساوی با مرگ سیاسی رژیم خود می دانند.

سازمان ما همواره بی اعتمادی جمهوری اسلامی به مقاوله نامه های بین المللی و بی پاسخ گذاشتن مکرر درخواست های مراجع بین المللی را عامل اصلی تشدید بحران بر سر برنامه اتمی جمهوری اسلامی دانسته است. ما بر این باوریم که حل این بحران جز با پایان دادن به بحران سازی در مناسبات خارجی ممکن نیست. از این رو بازگشت بدون قید و شرط بر سر میز

مذاکره با کشورهای ۱+۵ و پاسخ به درخواست های شورای امنیت سازمان ملل را تنها راه مهار بحران کنونی و پایان دادن به تحریم ها و هموار نمودن مسیر بازگشت پرونده اتمی ایران به آژانس بین المللی انرژی اتمی می دانیم. کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران از فشار سیاسی به جمهوری اسلامی برای رعایت حقوق مردم ایران و اعمال تحریم های تسليحاتی و نظامی علیه آن استقبال می کند، اما تحریم های اقتصادی را به ضرر مردم ایران می دانیم. لغو تحریم های اقتصادی و برطرف ساختن فشار ناشی از آن ها بر مردم کشورمان در گرو عقب نشینی جمهوری اسلامی از مواضع کنونی خویش است. ما خواهان موضع گیری صریح و مبارزه متحداه همه نیروهای آزادیخواه کشورمان برای وادار کردن جمهوری اسلامی به پایان دادن بر تنش در سیاست خارجی و عادی سازی مناسبات ایران با کشورهای دیگر بر اساس منافع متقابل هستیم. افکار عمومی مردم جهان و همه نیروهای مترقبی و صلح دوست در صحنه بین المللی، امروز بیش از هر زمانی، از مبارزات مردم ایران برای تحقق چنین هدفی پشتیبانی می کنند..

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران
۳۱ شهریور ۱۳۸۹ - ۲۲ سپتامبر ۲۰۱۰